

SOL SOMMARES VISOR.

Dikt af Johnny Roosval.

Linda.

Det var en vintermorgon, mulen och mörk. Den kalla vintern låg i min själ som kväfvande aska öfver sommarens ljus och värme. Med ett bröt solen fram ur molnen och tände ett glöd, som ännu glimmade under askan. Minnena kommo, först försiktig snygande. Så fattade den ena hågkomsten den andra vid handen, och fler och fler kommo de fram, fladdrande och dansande kring mig i solskenet, som flöt öfver den hvita snön.

Bror Beckman, Op. 8

Poco moderato e con grazia.

Sång.

Piano.

Lin - da, Lin - da lil - la på
al - la blom - mor blom - stra - de på

molto rit.

mp a tempo

Lin - de - lön - ve - lid!
Lin - de - li - dens strand

Nog mins jag Lin - da lil - la i
och jag gick kring och kon - stra - de och

mid - - som - mar - tid,
skref min sorg i sand,

4

poco rit. *mp a tempo*

mid - som - mar - tid, — då al - la lin - dar grön - ska - de vid Lin - de - löf - ve -
och skref i sand; — och skref på al - la sti - gar där: — Lin - da, Lin - da,

f poco rit. *mp a tempo*

led och jag gick där och ön - ska - de, att Lin - da vo - re med,
Li, nog vet du hvem som dig har kär, — Lin - da, Lin - da, Li,

f poco rit. *mp a tempo*

att Lin - da vo - re med, — då so - len såg och
Lin - da, Lin - da, Li. — Och *a tempo*

mf

f poco rit. *mp*

glim - ma - de på al - la blom - ster små, — och jämt jag gick och rim - ma - de på

p

blå — och trå — och hå — och al - la blomster små — och

rit.

mp a tempo

skref på grö - na bän - kar - ne, som stå på Lind - å strand om lil - je - lät - ta

mp a tempo

p

lä - kar - ne, som lin - dats om min hand, som

mf

p

rit.

mp a tempo

lin - dats om min hand. Lin - da, Lin - da lil - la på Lin - de - löf - ve -

rit.

mp a tempo

p

lid! Nog mins jag Lin - da lil - la i mid - - sommar-

f.

p

tid.

p

p

Ett bref.

En kväll gick jag utanför hennes fönster och väntade. Jag såg henne komma fram till rutan, flytta undan blommorna och sluta gardinerna.

Jag var nu nära henne. Och dock så oändligt långt borta.

Förut, då jag varit mycket långt från Linda, hade min längtan kunnat fatta och föra henne till mig. Jag längtade efter att längta så.

Grave.

mp

Jag vil - le snö - ra min rän - sel och fat - ta min van - dringsstaf

mp

och hvis - ka far - väl åt vän - nen, som vän - - tar, som vän - - tar där

mp

vä - gen tar af. Med ro - sen jag fått till min - ne jag vil - le

p

van - dra hän med läng - tan - de sorg i sin - ne allt - ef - ter vän - nen, ef - ter

vän-nen så vän. Ty jag vill kän-na smär-tan af rö - da
 ro-sens tagg, vill kän-na i mitt hjär-ta sor - gens, sor - gens
 sval - kan - de dagg. Å nog för - står väl vän - nen min
 vi - sa, fast den är dum! Men in - gen an - nan för - står den -
 Vän - nen min, — var stum !

Skumma tankar.

Linda förnam hvad jag tänkte. Men hon visade mig ej sitt inre såsom
jag mitt. Jag visste intet.
Det var mulna senvinterdagar.

Andante sostenuto.

The musical score consists of three staves of music. The top staff is for voice (soprano), the middle staff is for piano, and the bottom staff is for bassoon or cello. The music is in 3/4 time, with key changes between measures. The vocal part begins with a sustained note followed by eighth-note chords. The piano part features eighth-note chords and bassoon parts. The lyrics are integrated into the music, appearing below the vocal line. The vocal line continues through several measures, with the piano and bassoon providing harmonic support. The score ends with a final measure of piano and bassoon parts.

Å, när jag mins, hur det var,

— hur det var, ——————

då blir jag så

un - der - lig i sin - - - - - ne. Å

9

vän - nen min, lyc - kan var full och klar, so - len sken på

mig — och på dig.

Vet du vack - ra re min - ne ? Och när jag mins — det,

då blir jag så tung,

10

poco più mosso

tän - ker tan - kar skum - - ma: al - drig

p poco più mosso

me - ra blir som-marn så ung, al - drig sol öf - ver mig och

mf

ritard. **Tempo I.** *p mezza voce*

dig. Men tan-kar-ne de ta - la så

ritard. *p*

dum - - ma.

ben tenuto

Ped. ** p*

Blomman schön.

Solen steg på himlen. Kälen vek ur marken. De borstluggiga tussilago stucko upp sina små ansikten ur dikeskanternas lera, grinande som solvargar. Efter dem kommo sipporna. En dag kom Linda och gaf mig en narcissa.

Allegro moderato e giocoso.

The musical score consists of three systems of music. The first system starts with a piano introduction in 2/4 time, followed by a vocal entry with lyrics: "Jag fick en". The second system continues with the vocal line and piano accompaniment, with lyrics: "blom - ma af min vän att sät - ta i min". The third system concludes with the vocal line and piano accompaniment, with lyrics: "rock, och där sat - te jag". Dynamic markings include *mf*, *f*, *p*, and *pp*.

*g ändrat från ess.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2014. Public domain. www.levandemusikarv.se

12

den, där sit - ter den än,

mf

cre - scen - do poco a poco

och jag tänk - te och tänk - te och tän - ker i - gen på

f *p*

al

— min vän.

mf Ty hvit och

mf *p*

grön — är blom - man skön, och vän - nen du, jag vet

f

* g1 ändrat från gess1.

p

det be - ty - der som så,

mf

att du, att då ritard. Ack

f a tempo

kä - ra, jag tör in - te sä - gält, men å! du

f a tempo

kan väl för -stå!

f

Tanke, tanke, flyg!

Vårsonen strålade och värmde. Min längtan höll oss ständigt förenade.

Lento. Con molto discrezione.

The musical score consists of eight staves of music for piano and voice. The piano part is in the basso continuo style, providing harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns. The vocal part is in soprano range, with lyrics written below the staff. The music is in common time, with key signatures changing between G major and F# minor. The vocal line is lyrical, with sustained notes and melodic phrases. The piano accompaniment features eighth-note chords and sixteenth-note patterns. The score is set against a white background with black musical notation.

pp
Tan - ke,
tan - ke, flyg vä-gen du är van till min hjär - te-vän!
pp
Tan - - - - - ke,
kä - ra snyg in på hemlig ban, väl du känner den!
rit.

p *poco a poco accelerando*
 Se - - - - dan,
p a tempo *poco a poco accelerando*

p *f*
 skyn - da, flyg vä-gen du är van hem - - åt snar i-gen!
a tempo

pp

p
 Skyn - da hem - åt snar i - gen.

Vid Sölfö färja.

Midsommar närmade sig. Linda var som förr på Sölfö. Och jag vandrade dit, till sundet vid Sölfö färja.

Allegretto.

Sol Som - ma - re står vid Sölf - ö sund—
Båt,— kom

båt,— hit - åt! —
Där bor - ta ligger

stu - - gan och lin - - - dar - nes rad,— och

tan - ken far å - stad så lär - - ke lätt och
mf
p
 glad. Det
p
rit.
 skym - tar i täp - pan en ljus - gul kläd - ning,
pp *rit.* *mp a tempo*
p a tempo *rit.*
 som smy - ger sig vac - kert vid hvar - je vänd - ning.
p

*aiss1 ändrat från a1 i analogi med motsvarande takt på sidan 19.

18

f a tempo

Båt, kom båt, ____ hit - åt!

*mf**f*

Sol Som - ma - re står vid Sölf - ö sund - Båt, ____ kom

p

båt, ____ hit - åt! Där går hon och

vatt - - nar ro - - - sen röd,

där bin - - der hon lil - je-stän - ge-len
mf *p*
 stöd, och hå-ret det blå-ser för
p *pp*
 sva - la vin - den - Sol Som - ma - re, Sol
f
 Som - ma - re, *poco più lento* nu står hon un - der
p poco più lento *p* *p*

20

f a tempo

lin - den!

Båt, kom båt, _____ hit -

f a tempo

åt!

Sol Som-ma-re står vid

ff

mf

f

Sölf - ö sund Båt, kom båt, hit - åt!

p

Tan-ken for bort så ys - - - ter och ung.

p

mf rit. *p Lento.*

Nu går den till - ba - - ka så tung, tung, tung:

Grave. *p*

Hvem är ro - sen rö - da, hvems är lil - jan ve - ka?

rit. *mf*

Hvem sko - la lind-blommors dof - ter sme - ka? *rit.* *m.g.* Båt å -

fa tempo

p poco più lento

nej - å. Sol

p *p poco più lento* *p*

22 **Tempo I.** (*ma più tranquillo*)

Som-ma-re vän-de från Sölf-ö sund- Båt,— o nej,— nej,
 nej! Han sat-te sig så sorg - sen vid
 di - kes-ren. Ett moln kom och skug-ga-de för da - gens
 sken. Sol Somma-re, Sol Somma-re,
 säg hvar-för grå - ter du? Sjung, sjung,

och lju-set bry-ter välvär mol-nen å-ter, du!

Sjung, sjung: Båt, kom båt, hit-

åt!

ritard. **Tempo I.**

p

ritard. *m.g.*

Ve dem som veta och intet leta, ty skönare är sjunga i längtan efter det man
kanske aldrig skall hinna, att vandra sitt lif efter det man icke vet!